

forhøjes for netop at modsvare kompensationsbeløbet.

Tabel 2. Eksempel på kulbrinteskatteprocenter, hvor merprovenu netop modsvare kompensationsbeløbet

År	Kulbrinteskattesats, pct.
2005	80
2006	82
2012	104
2018	159
2020	192
2024	301
2030	733
2036	2.059
2040	6.559

I beregningen er lagt til grund, at kompensationsudbetales kontant, og kompensationsmaksimum reduceres hermed, jf. besvarelsen af spørgsmål 92 ovenfor.

Kulbrinteskattesatsen skal forhøjes mere og mere, jo senere forhøjelsen foretages, hvis merprovenuet skal modsvare kompensationsbeløbet. Det skyldes – ud over at den resterende del af koncessionsperioden bliver kortere – også den kraftigt faldende produktion og indtjening især efter 2012 jf. svaret på spørgsmål 67 (B 7 – bilag 31). Hvis man måtte ønske at øge beskatningen, er instrumenterne ikke nødvendigvis begrænset til ændring af kulbrinteskattesatsen jf. svaret på spørgsmål 98 nedenfor.

Spørgsmål 94:

Idet det stillede spørgsmål under spørgsmål 12 ikke på nogen måde er konkret besvaret i svaret på spørgsmål 2 og 3, som der alene er henvist til i besvarelsen, jf. L 62 – bilag 50, udbedes en konkret og specifik besvarelse af de enkelte spørgsmål 12 a-d, da besvarelsen af disse spørgsmål er centrale for forståelsen af kompensationsaftalens konsekvenser og den fremtidige fortolkning heraf.

Svar:

I det følgende er underspørgsmålene i spørgsmål 12; jf. L 62 – bilag 31 besvaret enkeltvis.

Spørgsmål 12 a) var formuleret således: »Såfremt en selskabsskattenedsættelse for halvdelens vedkommende bliver finansieret gennem øvrige byrder på erhvervslivet, vil det da åbne mulighed for, at der vil kunne vedtages en forhøjelse af kulbrinteskatten, der ligeledes inddrager halvdelen af den fordel, som selskabsskattenedsættelsen medfører for bevillingshaverne uden ret til kompensation?«

Ad 12 a) Nej, hvis der i den situation sker forhøjelse af kulbrinteskatten, vil der kunne rejses krav om kompensation, jf. Kompensationsaftalens § 3, stk. 2. Det skyldes, at lavere selskabsskat udløser en højere kulbrinteskate, hvorfor bevillingshaverne i eksemplet næppe vil få nogen større fordel end gennemsnittet af erhvervslivet, og der kan i så fald ikke ske forhøjelse af kulbrinteskatten uden kompensation.

Spørgsmål 12 b) var formuleret således: »Såfremt en selskabsskattenedsættelse finansieres fuldt ud gennem øvrige byrder på erhvervslivet, men som ikke fordeler sig »gennemsnitligt« f.eks. ved en større belastning af de finansielle virksomheder end af det øvrige erhvervsliv, vil man da kunne inddrage hele gevinsten ved selskabsskattenedsættelsen gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten uden ret til kompensation?«

Ad 12 b) Ja, sammenligningsgrundlaget i § 3, stk. 2, er gennemsnittet af alle danske erhvervsvirksomheder. I en fuldt finansieret omlægning vil et sådant gennemsnit definatorisk ingen lempelse opnå.

Spørgsmål 12 c) var formuleret således: »Såfremt man på kortere sigt fuldt ud finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem ændringer af afskrivningsreglerne, (som det sidst skete i 2000), vil man da kunne inddrage hele gevinsten gennem en forhøjelse af kulbrinteskatten, eller vil kun rentevirkningen kunne indregnes?«

Ad 12 c) Afskrivningsreglerne er generelle regler, der også berører partnerne i DUC, og stramninger heraf vil derfor også belaste DUC. For så vidt det alligevel måtte være relevant, er udgangspunktet den reelle virkning, dvs. rentevirkningen.

Spørgsmål 12 d) var formuleret således: »Såfremt man ikke i første omgang finansierer en selskabsskattenedsættelse gennem nye byrder på erhvervslivet, men f.eks. et år senere bliver nødt til at pålægge erhvervslivet yderligere byrder for